

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a Mgr. Miroslavy Kašpírkové v právní věci žalobce: **J.H.**, zastoupeného Mgr. Martinem Pechem, advokátem se sídlem Malá 6, Plzeň, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2014, č. j. DSH/3840/14,

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Rokycany, odboru dopravy (dále též „správní orgán prvního stupně“), ze dne 18. 12. 2013, č. j. MeRo/14109/OD/13, sp. zn. MeRo/10803/OD/13 Kok. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně rozhodl o námitkách žalobce proti záznamu počtu dosažených bodů v bodovém hodnocení řidiče dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o silničním provozu“), tak, že podané námitky proti záznamu bodů v evidenční kartě zamítl a provedený záznam bodů potvrdil.

I. Obsah žaloby

Žalobce předně v podané žalobě namítal, že dosud nedosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, přičemž měl za to, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nedostatečně vypořádal s námitkami uplatněnými v odvolání. Žalobce poukazoval na skutečnost, že poslední tři body měl obdržet na základě blokového řízení, které proběhlo dne 22. 9. 2013, kdy se měl jako řidič dopustit porušení ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, a spáchat tak přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona. Za toto jednání byl žalobce sankcionován pokutou ve výši 1 000 Kč ze strany Městské policie města Plzeň. Žalobce v této souvislosti namítal, že nebyl jako účastník řízení ze strany policisty řádně poučen, ale naopak byl dezinformován o tom, že v případě správního řízení by mohl platit i pokutu vyšší než 20 000 Kč. Dle žalobce tak příslušný městský strážník svým jednáním porušil minimálně ustanovení § 6 odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o obecní policii“), jehož znění v žalobě citoval. Žalobce uvedl, že si nebyl vědom žádného přestupku, ale pod hrozbou tak vysoké sankce nakonec souhlasil s vyřízením záležitosti v blokovém řízení. Zasahujícího strážníka však upozorňoval na skutečnost, že podle tachometru jel dovolenou rychlostí. Žalobce dále uvedl, že skutečnost, že dostal pokutu, později sdělil přímo vlastníkovvi předmětného vozidla, který potvrdil problémy s ukazatelem rychlosti již dříve, přičemž dokonce dne 17. 9. 2013 (tedy cca 5 dní před tím, než byl žalobce pokutován) reklamoval tachometr na pravidelné servisní prohlídce vozu u autorizovaného prodejce vozů Mercedes-Benz, společnosti VSP Auto, s.r.o.

Žalobce dále namítal, že ani v předešlých případech neproběhlo vyřízení blokových řízení zákonnou cestou, neboť bloky série 2010 O 8349617, O 8349618 a O 8349619 neobsahují kromě policejního razítka žádný jiný identifikátor (dobu ani den spáchání přestupkového jednání, přesné konkrétní místo přestupkového jednání a zákonné označení), takže nelze zejména seznat, jaká konkrétní obecná úprava zákona měla být porušena. Žalobce se v této souvislosti domníval, že předmětné pokutové bloky obdržel dne 20. 5. 2012 při silniční kontrole ze strany Policie České republiky (dále též „Policie ČR“).

Žalobce připomněl, že blokové řízení je správním řízením svého druhu, kdy zejména odkázal na souhrnnou zprávu o činnosti Veřejného ochránce práv za rok 2005 (konkrétně kapitolu II., oddíl 2., část 2.13, týkající se správního trestání), dle které má pokutový blok jednak evidenční a kontrolní funkci a slouží jako potvrzení o zaplacení pokuty, a jednak je správním rozhodnutím *sui generis*. Žalobce také odkázal na ustálenou judikaturu Nejvyššího soudu (konkrétně usnesení ve věci sp. zn. 21 Cdo 775/2000 ze dne 12. 4. 2001), jakož i relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozhodnutí ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 26, ze dne 23. 11. 2010, č. j. 4 As 28/2010 - 56 a ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011 - 106), věnující se obsahovým náležitostem pokutových bloků, včetně zákonných důsledků v případech, kdy tyto údaje neobsahují. Zejména je dle žalobce zřejmé, že pokutový blok musí být v souladu se zákonem řádně vyplněn, aby nevzbuzoval pochybnosti o tom komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení udělena. Neuvedení těchto údajů přitom má za následek nezákonnost a nepřezkoumatelnost rozhodnutí.

Žalobce se proto na základě výše uvedených skutečností domníval, že byl uvedeným postupem zkrácen na svých právech a že došlo k porušení zásady zákonnosti ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť mu bylo vydáno zjevně formálně nesprávné rozhodnutí,

a to bez jakékoli možnosti opravy ve smyslu § 70 správního řádu. Dále pak bylo porušeno žalobcovo právo na rovné procesní postavení ve smyslu § 7 odst. 1 správního řádu, resp. též právo na rovnost před zákonem garantované čl. 3 odst. 1 a čl. 4 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, když mu byl vydán pokutový blok (resp. pokutové bloky), které evidentně nesplňovaly požadavek právní jistoty jako jeden ze základních principů právního státu, též ve smyslu § 2 odst. 3 a 4 správního řádu.

Žalobce byl toho názoru, že uvedeným jednáním byl porušen také všeobecný princip otevřenosti a průhlednosti veřejné správy, neboť v situaci, kdy dojde k chybnému záznamu přestupku ze strany Policie ČR (a tudíž zápis o uložení blokové pokuty vykazuje formální vady), přestupci není dána možnost jakékoli nápravy, ač pro něj tato skutečnost může mít nedozírné následky, jak je patrné na případu žalobce. V blokovém řízení tedy musí být ze strany oprávněné osoby předmětné bloky pečlivě vyplněny, neboť od dokazování je upuštěno, když jediným dokladem je právě přestupkový blok. Žalobce přitom měl jednoznačně za to, že se jednalo o vadu konstitutivní povahy, která již v současnosti nemůže být nijak zhojena; přičemž tuto skutečnost nemůže zhojit ani to, že pokutové bloky, které správnímu orgánu poslala Policie ČR, by byly řádným způsobem vyplněny. Námitku neplatnosti předmětných pokutových bloků série 2010 O 8349617, O 8349618 a O 8349619 proto nelze pokládat za účelovou, jelikož na formální náležitosti blokového řízení je nutno klást vyšší nároky vzhledem k tomu, že pokutový blok je jediným dokladem o spáchání možného přestupku.

Žalobce proto v závěru žaloby navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

II. Vyjádření žalovaného k žalobě

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě k přestupku ze dne 20. 5. 2012 uvedl, že pokutový blok byl perfektně vyplněn, a stal se tak právoplatným podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. K tvrzení žalobce, že zpětně zjistil závadu na tachometru, žalovaný uvedl, že tato skutečnost neměla žádný vliv na bodové hodnocení. Na základě žalobcem podaných námitek byly překontrolovány údaje na pokutovém bloku, přičemž bylo zjištěno, že tyto údaje korespondují se záznamem v bodovém hodnocení řidiče. Prvostupňový správní orgán neměl v kompetenci řešení otázek týkajících se důvodů, pro které by dle názoru žalobce mělo být rozhodnutí o přestupku zrušeno či změněno. Tyto otázky je oprávněn řešit pouze ten správní orgán, který o věci rozhodoval; prvostupňový správní orgán nemůže přezkoumávat správnost a zákonnost aktů veřejné moci, ale musí na ně nahlížet jako na věcně správné a zákonné až do doby, než je příslušný správní orgán prohlásí za nezákonné a zruší je. Žalovaný připomněl, že prvostupňový správní orgán obdržel pokutový blok, který obsahoval veškeré náležitosti, a tedy byl dostačujícím podkladem pro záznam bodů. Nevystal zde tedy ani důvod, aby správní orgán sám inicioval provedení přezkumného řízení v této věci.

Ve věci pokutových bloků, kdy žalobce doložil do spisové dokumentace tři nevyplněné díly „B“ pokutového bloku série CO/2010 č. O 8349617 - 619, žalovaný uvedl,

že pokutový blok má vždy dva díly, a to díl „A“ a díl „B“. Prvostupňový správní orgán si vyžádal od příslušného správního orgánu pokutový blok série CO/2010 č. O 8349616, který je označen jako díl „A“ a ve kterém jsou vyplněny údaje o přestupci ztotožněném dle občanského průkazu. Dále se na pokutovém bloku nachází zákonné a skutkové označení spáchaného přestupku i místo jeho spáchání a ve spodní části je uveden podpis oprávněné osoby, která pokutu uložila, včetně podpisu přestupce. U podpisu přestupce je pak výslovně uvedeno, že tímto potvrzuje též převzetí dílu „B“ pokutového bloku a že tento pokutový blok (díl „A“) neplatí jako stvrzenka. Naopak u dílu pokutového bloku „B“ je výslovně uvedeno, že tento platí jako stvrzenka o zaplacení pokuty. Dle žalovaného se tedy jedná o dva díly pokutového bloku, které jsou naprosto rozdílné, kdy jako podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče byl naprosto správně použit právě díl „A“ pokutového bloku, v němž jsou (jak již bylo uvedeno) obsaženy veškeré údaje o přestupci i spáchaném přestupku. Žalovaný k tomu dále uvedl, že z důvodu dosažení nominální hodnoty uložené pokuty byly přestupci vydány čtyři pokutové bloky.

Závěrem svého vyjádření žalovaný opakovaně zdůraznil, že pravomocné rozhodnutí (včetně pokuty uložené v blokovém řízení) je nezměnitelné a závazné pro všechny správní orgány. Předpokládá se tedy věcná správnost a zákonnost pravomocného rozhodnutí (bloku), pokud toto není v rámci mimořádných opravných prostředků zrušeno nadřízeným orgánem. To se v daném případě nestalo, a tedy správní orgány vycházel z pokutového bloku a jeho obsahu popsaného výše.

Ve vztahu k dalším bodům žaloby žalovaný plně odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

III. Vyjádření účastníků řízení při ústním jednání

Při ústním jednání účastníci řízení setrvali na svých dosavadních tvrzeních.

Žalobce pak ve vztahu k přestupku ze dne 20. 5. 2012 zdůraznil, že z provedeného dokazování vyplynulo, že části „B“ pokutových bloků O 8349617, O 8349618 a O 8349619 jsou zcela prázdné a obsahují toliko otisk úředního razítka. Tuto skutečnost žalobce pokládal za nezákonnost s možnými následky v podobě vzniku hrubého nesouladu mezi částmi „A“ a „B“ pokutových bloků. Z tohoto důvodu pokládal argumentaci žalovaného, že část „A“ pokutového bloku je bezvadná, za nepřipadnou, neboť bloky mají dvě části tak, aby bylo možno ověřit, za co byla pokuta udělena.

Žalovaný ve vztahu k námitkám ohledně nefunkčního tachometru a skutečnosti, že žalobce nebyl strážníkem poučen, poukázal na skutečnost, že věc týkající se přestupku ze dne 22. 9. 2013 je pravomocně skončená, byl vydán pravomocný blok, což znamená, že správní orgán nemůže přezkoumávat okolnosti proběhlé silniční kontroly či okolnosti vydání pokutového bloku. Dále v této souvislosti doplnil, že povinnost řidiče dodržovat nejvyšší povolenou rychlost je dána zákonem, a tedy ani případný nefunkční tachometr by na tom nemohl nic změnit. K pochybení spočívajícímu v nepoučení žalobce žalovaný upozornil, že žalobce je řidičem, tj. osobou odborně způsobilou, která musí znát základní

povinnosti vztahující se k pravidlům provozu na pozemních komunikacích, jakož i základní okolnosti týkající se dopravních přestupků. To znamená, že žalobce jako řidič musí alespoň rámcově znát a vědět, jaká pokuta mu hrozí, co může přezkoumávat policie a co projednává správní orgán apod. K namítaným nevyplněným pokutovým blokům žalovaný souhlasil se žalobcem, že pokud by tyto nebyly vyplněny, nemohl by na jejich základě být proveden záznam. O takovou situaci se však v posuzovaném případě nejednalo. Žalovaný objasnil, že v daném případě byla uložena pokuta ve výši 400 Kč rozepsána na čtyři pokutové bloky, přičemž se stává, že policie zpravidla vyplní pouze první blok, v němž odkáže na zbývající pokutové bloky (zde uvedením pomlčky a číslice 9), přičemž tyto navazující pokutové bloky již nevyplní komplexně. Žalovaný v této souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 7 As 94/2012, který řešil obdobný případ a v němž Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že tyto pokutové bloky společně jsou způsobilým podkladem. Žalovaný připustil, že si policie tímto způsobem zjednodušila práci, avšak připomněl, že nelze odhlédnout od skutečnosti, že kontroly probíhají v silničním provozu, tj. za určitých specifických a obtížnějších podmínek, než které panují při vydávání správních rozhodnutí v kancelářích na správních úřadech.

IV. Skutkový základ projednávané věci

Z obsahu předloženého správního spisu krajský soud zjistil následující skutečnosti rozhodné pro posouzení důvodnosti podané žaloby:

Městský úřad Rokycany, odbor dopravy, jako prvostupňový správní orgán vydal dne 24. 9. 2013 pod č. j. MeRo/10829/OD/13, sp. zn. MeRo/10803/OD/13 Kok, oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a vyzval žalobce k odevzdání řidičského průkazu.

Žalobce reagoval na toto oznámení podáním námitek, jejichž obsah se zcela shoduje s obsahem námitek, které žalobce uplatnil v podané žalobě (viz výše). K podaným námitkám k důkazu připojil také fotokopii dokladu o zakázce MB021276 ze dne 17. 9. 2013 ve věci reklamace tachometru vozidla u autorizovaného prodejce a servisu vozů Mercedes-Benz a dále fotokopie částí „B“ pokutových bloků série CO/2010 č. O 834617 - 619.

Městský úřad Rokycany námitky žalobce rozhodnutím ze dne 18. 12. 2013, č. j. MeRo/14109/OD/13, sp. zn. MeRo/10803/OD/13 Kok, jako nedůvodné zamítl a provedený záznam bodů potvrdil. V řízení o námitkách si vyžádal zaslání úředně ověřených pokutových bloků, z nichž vyplynulo, že namítaný přestupek, kterým žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení, je přestupek ze dne 22. 9. 2013, kterého se žalobce dopustil na ulici Vejprnická v Plzni, kde jel ve 13:32 hodin jako řidič vozidla tovární zn. Mercedes-Benz RZ... rychlostí jízdy 77 km/hod., po zohlednění odchylky +/- 3 km/hod. byla výsledná rychlost 74 km/hod., přičemž nejvyšší dovolená rychlost v uvedeném místě je 50 km/hod. Tímto jednáním žalobce porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž spáchal přestupek dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona. Přestupek se žalobcem řešila na místě hlídka Městské policie Plzeň v blokovém řízení, kdy byla jmenovanému uložena bloková pokuta ve výši 1 000 Kč zaplacená na místě – číslo pokutového bloku GF/2013 F 1055700. Správní orgán dále uvedl, že na vyžádaném

pokutovém bloku jsou všechny potřebné náležitosti, tj. jméno, příjmení, datum narození, adresa trvalého pobytu, místo a čas spáchání přestupku, registrační značka vozidla, jakož i porušená ustanovení zákona o silničním provozu, výše udělené pokuty a podpis žalobce jako přestupce. V souvislosti s námitkami uplatněnými žalobcem ve vztahu k tomuto přestupku prvostupňový správní orgán v odůvodnění rozhodnutí poukázal na skutečnost, že podmínkou pro to, aby mohl být přestupek projednán uložením blokové pokuty, je skutečnost, že přestupek byl spolehlivě zjištěn a obviněný z přestupku je ochoten pokutu zaplatit. V daném případě správní orgán neměl při evidenci přestupku žádnou pochybnost o tom, že žalobce se vytykaného přestupku dopustil, a také podklad, na základě kterého byl záznam proveden, byl podkladem způsobilým, neboť obsahuje všechny potřebné náležitosti k provedení záznamu bodů do evidenční karty řidiče. Námitku nedostatečného poučení správní orgán vyhodnotil jako účelovou, neboť na pokutovém bloku žalobce souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení, což potvrdil svým podpisem, jehož nepravost nenamítal. Dále uvedl, že žalobci nic nebránilo v tom, aby v souvislosti s blokovým řízením podal stížnost na postup strážníka a požádal o přezkum řízení u orgánu, který ve věci rozhodl. Správní orgán se vypořádal také s námitkou žalobce, že dle tachometru jel dovolenou rychlostí, přičemž vlastník vozidla reklamoval vadu tachometru u autorizovaného prodejce a servisu vozů Mercedes-Benz, kdy mimo jiné odkázal také na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se odpovědnosti za spáchání přestupku i tehdy, pokud k překročení maximální povolení rychlosti dojde za situace, kdy ve vozidle nefunguje rychloměr.

Správní orgán prvního stupně se neztotožnil také s námitkou žalobce, že vyřízení blokových řízení ani v předešlých případech neproběhlo zákonnou cestou, jelikož bloky série CO/2010 O8349617, O 8349618 a O 8349619 neobsahují kromě policejního razítka žádný jiný identifikátor (dobu ani den spáchání přestupkového jednání, přesné konkrétní místo přestupkového jednání a zákonné označení), takže nelze zejména seznat, jaká konkrétní obecná úprava zákona měla být porušena. Prvostupňový správní orgán konstatoval, že žalobce předložil pouze tři pokutové bloky (části „B“), avšak chybí pokutový blok začínající danou číselnou řadu, tj. blok série CO/2010 O 8349616. I v tomto případě si správní orgán vyžádal od Policie ČR pokutové bloky (části „A“) vztahující se k uvedenému přestupku, tj. přestupku ze dne 20. 5. 2013, kdy byla žalobci uložena bloková pokuta ve výši 400 Kč za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, jehož se žalobce dopustil ve 13:45h na silnici I. třídy č. 26 ve směru jízdy na Prahu, kdy porušil ustanovení § 18 odst. 3 téhož zákona. Správní orgán prvního stupně poukázal na skutečnost, že na dílu „A“ pokutového bloku série CO/2010 č. O 8349616 jsou uvedeny všechny potřebné náležitosti, a to jméno, příjmení, datum narození, adresa trvalého pobytu, místo a čas spáchání přestupku, registrační značka vozidla, jakož i porušená ustanovení zákona č. 361/2000 Sb., výše udělené pokuty a podpis žalobce jako přestupce; a na ostatních třech blocích je uvedeno jméno, příjmení a datum narození žalobce. Dále uvedl, že z označení pokutových bloků je zřejmé, že tyto spolu vzájemně souvisí. Společně tedy s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012 ve věci sp. zn. 7 As 94/2012 představují způsobilý podklad pro zápis bodů do registru. Správní orgán přitom neměl při evidenci přestupku žádnou pochybnost o tom, že se žalobce uvedeného přestupku dopustil a že i podklad, na základě kterého byl záznam proveden, byl podkladem způsobilým, neboť obsahoval všechny potřebné náležitosti k provedení záznamu bodů do evidenční karty řidiče. Námitku, že blokové řízení neproběhlo

zákonnou cestou, neboť bloky série 2010 O 8349617, O 8349618 a O 8349619 neobsahují kromě policejního razítka žádný jiný identifikátor, tak správní orgán neshledal důvodnou. Správní orgán se vyslovil také k Souhrnné zprávě o činnosti Veřejného ochránce práv za rok 2005 a k žalobcem uváděným judikátům Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu.

Žalobce se proti tomuto rozhodnutí bránil odvoláním, v němž zopakoval své námitky shodné s těmi, které uplatnil v prvostupňovém řízení a následně také v podané správní žalobě, přičemž navrhl, aby žalovaný krajský úřad odvolání vyhověl a věc vrátil prvostupňovému správnímu orgánu k dalšímu řízení a novému rozhodnutí.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 3. 2014, č. j. DSH/3840/14, odvolání žalobce jako nedůvodné zamítl. V odůvodnění rozhodnutí shrnul dosavadní průběh správního řízení, včetně obsahu podaného odvolání, a k věci samé uvedl, že v řízení o námitkách byly v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010 ve věci sp. zn. 5 As 39/2010 provedeny všechny úkony potřebné pro účely kontroly správnosti napadených záznamů. Pokud žalobce namítal, že zpětně zjistil závadu na tachometru, což doložil zakázkovým listem o reklamaci této vady u autorizovaného servisu Mercedes-Benz, žalovaný konstatoval, že tento doklad nemohl mít žádný vliv na záznam bodů do bodového hodnocení za spáchaný přestupek. Žalovaný uvedl, že tento doklad věrohodně přímo uvedenou technickou závadu neprokazoval, a i kdyby tomu tak bylo, žalobce by musel apelovat na ten správní orgán, který pokutu uložil, a žádat o změnu vydaného rozhodnutí. Dále konstatoval, že prvostupňový správní orgán, který provádí záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče, nemá v kompetenci ani řešení takových otázek, kterými jsou procesní náležitosti blokového řízení. Takovéto otázky může dle žalovaného řešit pouze ten správní orgán, který rozhodoval ve věci samotného přestupku. Správní orgán prvního stupně tak nemůže přezkoumávat správnost a zákonnost aktů veřejné moci, ale musí na ně nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do doby, než je příslušný správní orgán (který ve věci rozhodoval) prohlásí za nezákonné a zruší je. Správní orgán prvního stupně v této souvislosti obdržel od policie pokutový blok, který obsahuje veškeré náležitosti a který tak byl dostačujícím podkladem pro záznam bodů. V řízení o námitkách tedy nevystal důvod, aby správní orgán prvního stupně sám inicioval provedení přezkumného řízení.

Žalovaný dále zopakoval, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů dochází k prověření, zda podklad, na základě kterého je záznam proveden, je způsobilý, tedy zda obsahuje potřebné náležitosti k provedení takového záznamu; zda došlo ke správnému zaznamenání informací obsažených v podkladech k provedení záznamu do registru řidičů a zda došlo na základě provedených záznamů v registru řidičů k zaznamenání bodů v souladu s přílohou k zákonu o provozu na pozemních komunikacích. Z uvedeného dle žalovaného vyplývá, že správní orgán prvního stupně je v řízení o námitkách pouze orgánem evidence, který zaznamenává body do evidenční karty řidiče v souladu s ustanovením § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu, kdy správní orgán v souladu s tímto ustanovením postupoval a body zaznamenal.

Ve věci pokutových bloků, kdy žalobce v řízení předložil tři nevyplněné díly „B“ pokutových bloků série CO/2010 č. O 8349617 až 619, žalovaný uvedl, že pokutový blok má vždy dva díly, a to díl „A“ a díl „B“. Správní orgán prvního stupně si v řízení o námitkách

vyžádal od příslušného správního orgánu Policie ČR pokutový blok série CO/2010 č. 8349616 označený jako díl „A“, z něhož ověřil, že jsou zde vyplněny údaje o žalobci jako přestupci, kdy jeho osoba byla ztotožněna podle občanského průkazu. Dále se na tomto pokutovém bloku nachází i zákonné a skutkové označení spáchaného přestupku, včetně místa jeho spáchání, a ve spodní části pokutového bloku se nachází podpis oprávněné osoby, která pokutu uložila a podpis žalobce jako přestupce. U podpisu přestupce je přitom výslovně uvedeno, že tímto též potvrzuje převzetí dílu „B“ pokutového bloku a že tento pokutový blok (díl „A“) neplatí jako stvrzenka. Naopak u dílu „B“ pokutového bloku je výslovně uvedeno, že tento platí jako stvrzenka o zaplacení pokuty. Dle žalovaného se tedy jedná o dva díly pokutového bloku, které jsou rozdílné, kdy jako podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče byl správně použit pokutový blok – díl „A“, kde jsou precizně uvedeny veškeré údaje o přestupci i spáchaném přestupku. Z důvodu nominální hodnoty uložené pokuty pak byly žalobci vydány čtyři pokutové bloky (díly „B“).

V. Posouzení věci krajským soudem

Dle § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, přičemž o věci samé rozhodl po provedeném jednání, neboť žalovaný vyslovil s rozhodnutím věci bez nařízení jednání svůj nesouhlas. Dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalobce učinil předmětem přezkumu rozhodnutí vydané v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, neboť dosáhl celkového počtu 12 bodů a v důsledku toho byl ve smyslu § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu příslušným správním orgánem vyzván k odevzdání svého řidičského průkazu. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (§ 123f odst. 1 a 3 citovaného zákona).

Krajský soud v této souvislosti na úvod podotýká, že je třeba striktně rozlišovat mezi správními řízeními o jednotlivých přestupcích a mezi řízením o námitkách proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, neboť tato řízení mají zcela odlišný předmět. Pouze v řízeních o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je možno projednat, zda se stal skutek definovaný zákonem jako přestupek, zda byl řidič obviněn z jeho spáchání skutečně jeho pachatelem, jakož i další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. Naproti tomu v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro takový záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, apod. Takto vymezenému předmětu řízení pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění, z čehož je nutno vycházet i při podání opravného prostředku a formulování jednotlivých námitek.

Jak Nejvyšší správní soud uvedl již ve svém rozhodnutí ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, dostupném na www.nssoud.cz, „[...] v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů tak bude typicky možno uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, a přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. Oproti tomu v řízení o přestupku, resp. v eventuálně podaných opravných prostředcích proti rozhodnutí o přestupku, lze např. namítat, že přestupek nespáchal obviněný z přestupku, že v řízení o přestupku byl nedostatečně zjištěn skutkový stav, nebo že jednání obviněného vůbec není přestupkem. [...] Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zák. č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobitý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobitým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)“ – pozn.: zvýraznění potvrzením doplněno krajským soudem.

S ohledem na charakter námitek, které žalobce uplatnil v podané žalobě, krajský soud provedl při ústním jednání důkaz úředně ověřenými kopiemi sporných pokutových bloků. Pokutový blok série GF/2013 č. F 1055700 obsahuje následující údaje: 1. Jméno a příjmení J.H., 2. Rodné číslo/datum narození ..., 3. Adresa místa pobytu ... 4. Totožnost ověřena OP..., 5. Přestupkové jednání – doba, místo a popis 22. 9. 2013, 13:32 hod., Vejprnická, Plzeň, Mercedes, SPZ..., překr. nejvyš. pov. rychlosti 50 km/h, skuteč. naměř. rych. 77 5m/h, 6. Pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1f, b3 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p., 7. Celková výše uložené pokuty 1 000,- Kč, slovy jedentisíc Kč. Proti uložení pokuty se nelze odvolat. Platí jako stvrzenka o zaplacení pokuty. Pokutový blok dále obsahuje údaj o místu a datu vystavení (viz bod 8.): v Plzni dne 22. 9. 2013, otisk úředního razítka Městské policie města Plzně, podpis s uvedením jména, příjmení a funkce nebo služebního či identifikačního čísla oprávněné osoby a dále údaj o tom, že přestupce souhlasí s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrzuje, že údaje uvedené na obou částech bloku souhlasí, včetně potvrzení o převzetí části A pokutového bloku dne 22. 9. 2013 a podpisu přestupce (žalobce).

Druhý pokutový blok série CO/2010 O 8349616, včetně ručně dopsaného údaje - 9 ze dne 20. 5. 2012 obsahuje následující údaje: Jméno a příjmení J.H., Rodné číslo/datum narození ..., Bydliště ..., Pokuta uložena za přestupek dle § 125/1f 4 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Totožnost ověřena OP ..., Doba, místo a popis přestupkového jednání: 13:45; 20. 5. 2012, I/26 → Praha, 90/119/115 § 18/3 361/2000 Sb. Celková výše uložené pokuty 400,- . V I/26 → Praha dne 20. 5. 2012. V horní části pokutového bloku je uveden údaj o registrační značce vozidla ... Pokutový blok dále obsahuje otisk úředního razítka Policie České republiky, podpis s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné

osoby a dále údaj o potvrzení převzetí dílu „B“ pokutového bloku dne 20. 5. 2012 včetně podpisu přestupce (žalobce). V závěru je předtištěno, že neplatí jako stvrzenka. Na třech následujících pokutových blocích – částech „A“ série CO/2010 č. O 8349617, O 8349618 a O 8349619 jsou ve všech třech případech vyplněny toliko *jméno a příjmení J.H., Rodné číslo/datum narození ...* a jsou opatřeny otiskem razítka Policie ČR. K návrhu žalobce krajský soud provedl při ústním jednání také důkaz částmi „B“ všech těchto pokutových bloků, tj. série CO/2010 O 8349617, O 8349618 a O8349619, které platí jako stvrzenka o zaplacení pokuty a které byly ve všech třech případech opatřeny pouze razítkem Policie ČR. Při ústním jednání žalobce soudu předložil také část „B“ pokutového bloku série CO/2010 O 8349616 (viz č. 1. 53 soudního spisu), na němž je předtištěno, že platí jako stvrzenka o zaplacení pokuty a který obsahuje následující údaje: *Blok na pokutu uloženou za přestupek podle § 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Jméno a příjmení přestupce H. J., Rodné číslo/datum narození Proti uložení této pokuty se nelze odvolat. Dne 20. 5. 2012.* Blok je opatřen otiskem úřední razítka Policie ČR a podpisem oprávněné osoby.

Pokud jde o záznam bodů v evidenční kartě řidiče ze dne 22. 9. 2013, žalobce v podané žalobě předně namítal, že ze strany policisty nebyl jakožto účastník řízení řádně poučen, naopak byl z jeho strany dezinformován o tom, že by v případě správního řízení mohl platit i pokutu vyšší než 20 000 Kč. Příslušný městský strážník tak dle názoru žalobce svým jednáním porušil minimálně § 6 odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, v němž je uvedeno, že *strážník je povinen poučit osoby o jejich právech, provádí-li podle tohoto zákona zárok nebo úkon spojený se zásahem do jejich práv nebo svobod, pokud to povaha a okolnosti zároku dovolují; v opačném případě je poučí okamžitě, jakmile to okolnosti dovolí.* Žalobce namítal, že si nebyl vědom žádného přestupku, ale pod hrozbou tak vysokých sankcí nakonec souhlasil s vyřízením záležitosti v blokovém řízení. Zasahujícího strážníka však upozorňoval na skutečnost, že podle tachometru jel dovolenou rychlostí. V této souvislosti žalobce dále uvedl, že i vlastník vozidla mu následně potvrdil, že měl již dříve problémy s ukazatelem rychlosti, kdy tachometr reklamoval na pravidelné servisní prohlídce u autorizovaného prodejce vozů Mercedes-Benz, společnosti VSP Auto, s.r.o.

S takto uplatněnými námitkami se krajský soud neztotožnil. V posuzované věci je zřejmé, že žalobce dne 22. 9. 2013 prokazatelně a vědomě projevil souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a svým podpisem pokutového bloku série GF/2013 F 1055700 akceptoval, že se uvedeného přestupku dopustil tím, že dne 22. 9. 2013 v 13:32h v Plzni, v ul. Vejprnická, překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci 50 km/h, kdy žalobci byla naměřena rychlost jízdy 77 km/h. Žalobce tedy překročením nejvyšší povolené rychlosti naplnil znaky skutkové podstaty přestupku ve smyslu § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu. Dle názoru soudu představuje takto vyplněný pokutový blok nepochybně způsobilý podklad pro učiněný záznam bodů, ostatně nezpůsobilost předmětného pokutového bloku žalobce v podané žalobě ani nezpochybňoval.

Namítal-li žalobce v souvislosti s tímto přestupkovým jednáním, že nebyl ze strany příslušného strážníka náležitě poučen a naopak byl z jeho strany dezinformován o tom, že by v případě vedeného správního řízení mohl platit i pokutu vyšší než 20 000 Kč, krajský soud ve shodě se žalovaným uvádí, že tato námitka nemohla být při provádění záznamu bodů

do bodového hodnocení řidiče shledána jako relevantní. Krajský soud se v této souvislosti v plném rozsahu ztotožňuje s hodnocením žalovaného, že žalobce je jako řidič osobou odborně způsobilou, což znamená, že musí znát základní povinnosti vztahující se k pravidlům silničního provozu na pozemních komunikacích, včetně základních okolností týkajících se také dopravních přestupků.

Ve smyslu obecné právní zásady *vigilantibus iura scripta sunt* (práva náleží bdělým) bylo dle krajského soudu zcela na rozhodnutí žalobce, jaký přístup v dané situaci zvolí, tj. zda svým podpisem na pokutovém bloku vysloví svůj souhlas se spáchaným přestupkem, či zda pokutový blok nepodepíše, což vyústí v následné vedení správního řízení. Žalobce přitom v podané žalobě netvrdil, že by na něj ze strany strážníka byl vyvíjen jakýkoli nepřípustný nátlak, který by svou intenzitou vyloučil svobodnou vůli žalobce pokutový blok podepsat. Učiněné rozhodnutí žalobce a s ním spojené důsledky proto nelze přičítat k tíži policii. Naopak je nutno v návaznosti na výše uvedené konstatovat, že podle § 82 odst. 3, ve spojení s odst. 1 písm. c) téhož ustanovení zákona o silničním provozu je řidič povinen po celou dobu držení řidičského oprávnění udržovat svou odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel, k čemuž je nutno řadit nejenom znalosti právní úpravy pravidel silničního provozu, ale nepochybně také znalosti dalších souvisejících ustanovení předmětného zákona. Žalobce tak jako držitel řidičského oprávnění má mít alespoň rámcovou povědomost o tom, jaká sankce mu v případě konkrétního spáchaného přestupku hrozí, včetně skutečnosti, zda a v jaké výši mu za spáchaný přestupek budou uděleny body, co může projednávat policie a co naopak správní orgán apod. V souladu s ustanovením § 123b odst. 5 citovaného zákona pak žalobci nic nebránilo u příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností požádat o vydání výpisu z registru řidičů se záznamem o jeho dosavadním celkovém bodovém hodnocení, kdy zjištěnému výsledku žalobce mohl přizpůsobit svůj další postup, obranu a své rozhodování tak, aby si ve smyslu shora uváděné právní zásady *vigilantibus iura* náležitě střežil svá práva.

K námitce týkající se nefunkčnosti ukazatele rychlosti v předmětném vozidle krajský soud je nucen na tomto místě zopakovat již výše uvedené závěry, že je třeba striktně rozlišovat mezi správními řízeními o jednotlivých přestupcích a mezi řízením o námitkách proti provedenému záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů, neboť tato řízení mají zcela odlišný předmět. V nyní projednávané věci proto správní orgány nebyly oprávněny posuzovat a jakkoli hodnotit skutkové okolnosti týkající se rozporovaného přestupku ze dne 22. 9. 2013, tj. nejen okolnosti průběhu silniční kontroly, ale také ani okolnosti vztahující se k technickému stavu a náležitému fungování ukazatele rychlosti ve vozidle. Tyto námitky mohl žalobce uplatnit pouze při projednávání daného přestupkového jednání, a to ať už ve zkráceném blokovém řízení, nebo ve správním řízení vedeném v případě, pokud by žalobce pokutový blok nepodepsal. Krajský soud na tomto místě opětovně připomíná, že pouze v řízeních o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je možno projednat, zda se stal skutek definovaný zákonem jako přestupek, zda byl řidič obviněn z jeho spáchání skutečně jeho pachatelem, jakož i další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. Naproti tomu v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro takový záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá

spáchanému přestupku, apod. Takto vymezenému předmětu řízení pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění, z čehož je nutno vycházet i při podání opravného prostředku a formulování jednotlivých námitek.

V posuzované věci je přitom zřejmé, že uvedená námitka žalobce, kterou shodně uplatňoval ve všech fázích řízení o záznamu bodů v registru řidičů (tj. jak v podaných námitkách, tak v podaném odvolání), se vztahuje k samotnému předmětu řízení o rozporovaném přestupku, konkrétně k okolnostem jeho spáchání. Z hlediska svého obsahu tak tato námitka mohla být vznášena toliko ve fázi projednávání uvedeného přestupku. Nemožnost posuzovat v řízení o provedení záznamu do registru řidičů okolnosti týkající se samotného spáchání přestupku, na což ve svých rozhodnutích správně poukazovaly i správní orgány obou stupňů, vyplývá ze samotného ustanovení § 123b odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích, dle kterého záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek. Záznam v registru řidičů lze tedy provést pouze na podkladě pravomocného rozhodnutí o přestupku (kdy po souhlasu s uložení pokuty v blokovém řízení se na toto rozhodnutí nahlíží jako na pravomocné), z čehož vyplývá nezměnitelnost takového rozhodnutí a nemožnost zasahovat do jeho obsahu cestou řádných opravných prostředků. V daném případě byla uvedená podmínka naplněna. Správní orgány měly k dispozici pravomocný pokutový blok, který nebyl cestou mimořádných opravných prostředků zrušen, a prvostupňový správní orgán proto postupoval v souladu se zákonem, pokud na podkladě takto předloženého pokutového bloku obsahujícího veškeré požadované náležitosti, včetně podpisu žalobce, záznam bodů v registru provedl.

Ve vztahu k záznamu bodů v evidenční kartě řidiče vztahujícího se k přestupku ze dne 20. 5. 2012 pak žalobce v podané žalobě namítal, že tento záznam se neopírá o způsobilý podklad, neboť bloky série CO/2010 O 8349617, O 8349618 a O 8349619 neobsahují kromě policejního razítka žádný jiný identifikátor (dobu ani den spáchání přestupkového jednání, přesné konkrétní místo přestupkového jednání ani zákonné označení), takže zejména nelze seznat, jaká konkrétní obecná úprava zákona měla být porušena. Žalobce se proto domníval, že uvedené pokutové bloky nebyly vyplněny v souladu se zákonem a v souladu se závěry relevantní judikatury Nejvyššího správního soudu řádně a pečlivě tak, aby nevzbuzovaly pochybnosti o tom komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení udělena. Z neuvedení údajů na pokutových blocích tak žalobce dovozoval následky v podobě nezákonnosti a nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, což pokládal za vadu konstitutivní povahy, kterou již v současnosti nelze nijak zhojit.

Ani takto uplatněným žalobním námitkám však krajský soud nepřisvědčil. Pokud žalobce v průběhu řízení zdůrazňoval, že pokutové bloky č. O 8349617, O 8349618 a O 8349619 jsou zcela prázdné a obsahují toliko otisk úředního razítka, krajský soud konstatuje, že z provedeného dokazování je možno bez pochybností dovodit, že i v tomto případě byl záznam bodů v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu proveden na podkladě způsobilého podkladu (či podkladů). Krajský soud v této souvislosti poukazuje na skutečnost, že v řízení bylo prokázáno, že nevyplněné bloky série CO/2010 č. O 8349617, O 8349618 a O 8349619 – a to ať už jejich části „A“, u nichž došlo pouze k vyplnění jména a příjmení žalobce a data jeho narození, které jsou opatřeny otiskem úředního razítka Policie

ČR, či jejich části „B“ sloužící jako stvrzenka o zaplacení pokuty, které byly opatřeny toliko razítkem Policie ČR – přímo souvisí s pokutovým blokem série CO/2010 č. O 8349616, jehož část „A“ veškeré zákonem stanovené náležitosti obsahuje. Na tomto bloku, u jehož číselného označení O 8349616 je ručně doplněn údaj - 9, tj. jehož číselné označení po doplnění tohoto údaje zní O 8349616 - 9, žalobce prokazatelně a vědomě vlastnoručním podpisem stvrdil svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku, jak je uvedeno shora. Svým podpisem tedy žalobce akceptoval, že se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zákonem mimo obec 90 km/h (zde na silnici I. třídy č. 26 ve směru na Prahu), když v měřeném úseku jel rychlostí ve výši 119 km/h a po zohlednění odchylky měření rychlostí ve výši 114 km/h. Tyto údaje jsou obsahovou součástí pokutového bloku série CO/2010 O 8349616 - 9, z jehož označení bez pochybností vyplývá, že přímo souvisí s navazujícími pokutovými bloky pokračující číselné řady č. O 8349617, O 8349618 a O 8349619. Stejně tak byly veškeré požadované náležitosti vyplněny také na části „B“ pokutového bloku č. O 8349616 (viz výše). Je tedy zřejmé, že všechny tyto pokutové bloky se týkají jednoho přestupku (ze dne 20. 5. 2012), za který byla žalobci uložena pokuta ve výši 400 Kč, a nevznikla zde tedy žádná pochybnost o tom, pro jaký skutek bylo předmětné blokové řízení vedeno, jakého přestupkového jednání se žalobce dopustil, s jakým výsledkem bylo toto blokové řízení ukončeno a v jaké výši byla žalobci uložena pokuta. V této souvislosti krajský soud ve shodě se závěry správních orgánů poukazuje na skutečnost, že obdobnou otázkou se ve své rozhodovací činnosti zabýval již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, dostupném na www.nssoud.cz, který řešil, zda byly způsobilým podkladem pro záznam bodů v evidenci řidiče nevyplněné pokutové bloky E 6762646 a E 6762647, které souvisely s předcházejícím pokutovým blokem E 6762645, který veškeré náležitosti obsahoval. Nejvyšší správní soud v této věci dovodil, že společně uvedené bloky představovaly způsobilý podklad pro zápis bodů do registru. Ve shodě s těmito závěry krajský soud postupoval i v nyní posuzované věci.

Pokud pak žalobce ve spojení s nevyplněnými bloky (jejich částmi „B“) poukazoval na potenciální rozpor, k němuž by mohlo dojít v důsledku jejich následného (dodatečného) vyplnění např. ze strany samotného žalobce, krajský soud konstatuje, že takto vzniklým rozporem by jistě bylo nutné se ve správním řízení zabývat. V daném případě by však s ohledem na skutečnost, jakým způsobem byl v tomto konkrétním případě pokutový blok série CO/2010 č. O 8349616 (- 9) vyplněn, a to obě jeho části „A“ i „B“, bylo nutno po seznámení se s jeho obsahem konstatovat, že by veškeré možné pochybnosti a rozpory byly rozptýleny a odstraněny, a to jak ve prospěch správního orgánu ve smyslu toho, za co a v jaké konkrétní výši byla pokuta uložena, tak ve vztahu k žalobci, zda uloženou pokutu zaplatil či nikoli.

Důvodnou krajský soud neshledal ani námitku žalobce spočívající v tom, že se správní orgány v předcházejícím řízení náležitě nevypořádaly s jím uplatněnými námitkami. Dle krajského soudu z odůvodnění obou vydaných správních rozhodnutí je možno seznat, jaké skutečnosti správní orgány vzaly ve svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčily, jakými úvahami byly ve svém rozhodování vedeny, o které důkazy opřely svá skutková zjištění a které důvody je vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí. Vydaná správní rozhodnutí, která spolu tvoří jeden celek, tak dle krajského soudu

nepostrádají základní obsahové náležitosti a naplňují požadavky, které na ně klade správní řád v ustanovení § 68 odst. 3. V dané věci odůvodnění žalobou napadeného správního rozhodnutí i prvostupňového správního rozhodnutí umožňují jejich řádný přezkum, včetně ověření skutečnosti, zda na straně správních orgánů nedošlo ke svévolnému rozhodování. Z rozhodnutí jsou v této souvislosti patrné závěry, které správní orgány ve vztahu k uplatněným námitkám žalobce zaujaly, na základě jakých skutečností k nim dospěly a jakými úvahami se při jejich hodnocení řídily.

Krajský soud tak neshledal, že by se správní orgány náležitě nevypořádaly s námitkami žalobce, že by žalobci bylo v předcházejícím správním řízení odepřeno právo na spravedlivý proces, či bylo porušeno jeho právo na rovné zacházení, že by správní orgány rezignovaly na úplné zjištění stavu věci a porušily princip otevřenosti a průhlednosti veřejné správy a že by žalobce jakkoli zkrátily na jeho právech.

Krajský soud je naopak toho názoru, že v obou případech byl z výše uvedených důvodů záznam bodů proveden v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu (srovnej např. rozsudek ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 - 81, rozsudek ze dne 23. 9. 2011, č. j. 8 As 69/2011 - 40, či rozsudek ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010 - 59, jakož i již výše citovaný rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012 - 20, všechny dostupné na www.nssoud.cz) a v souladu s judikaturou Nejvyššího soudu (srovnej např. usnesení ze dne 12. 4. 2011 ve věci sp. zn. 21 Cdo 776/2000, dostupné na www.nsoud.cz) na základě způsobilých podkladů, tj. pokutových bloků obsahujících veškeré zákonem stanovené náležitosti.

VI. Závěr a náklady řízení

Krajský soud tak na základě všech výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly. Žalovaný nadto ve svém vyjádření k žalobě i při ústním jednání soudu uvedl, že v případě úspěchu ve věci nebude náhradu nákladů řízení požadovat. Krajský soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle

zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 12. května 2015

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Bc. Michaela Karásková